

V.55 Vasištha popisuje Rámovi stav čirého Bytí.

RÁMA se zeptal: Ó mudrci, pověz mi prosím, co je to čiré Bytí?

VASIŠTHA odpověděl: Když mysl zmizí v důsledku nepřítomnosti představ o hmotné existenci, pak vědomí existuje ve své přirozenosti jako Vědomí. Tomu se říká čiré Bytí. Jestliže Vědomí prosté představ o objektech ztratí svoji oddělenost a splyne se sebou samým, znamená to čiré Bytí. Pokud všechny objekty, vnější, tudíž hmotné, a vnitřní, tudíž myšlenkové, splynou s Vědomím, je tu čiré Bytí. Je to nejvyšší stav, který nastane u každého osvobozeného mudrce, ať už se mudrc zdá být v těle nebo bez těla. Tento stav je dostupný tomu, kdo byl probuzen, kdo se nachází v hluboké meditaci, a člověku poznání. Nemůže ho zakoušet nevědomý jedinec. Mudrci a trojice bohů Brahmá, Višnu a Šiva jsou v čirém Bytí pevně ustáleni. V takovém stavu Vědomí žil Uddálaka.

Časem se v jeho mysli zrodila myšlenka na opuštění těla. Odešel do horské jeskyně a tam se posadil do lotosové pozice. Přivřel oči, zatáhl konečník, přitiskl bradu k hrudi a podobným způsobem uzavřel všech devět otvorů těla. Smysly vtáhl do svého srdce a zadržel životní dech, *pránu*. Špičku jazyka přitiskl k hornímu patru, rty měl mírně od sebe. Nezaměřoval se ani dovnitř ani ven, ani nahoru ani dolů, ani k objektům ani do prázdna. Udržoval své tělo ve stavu dokonalé rovnováhy. Ustálil se v čirém Vědomí a zakoušel vnitřní blaženost. Dosáhl vědomí čirého Bytí, které překračuje i stav blaženosti. Celé jeho bytí bylo naprosto čiré.

Nějaký čas Uddálaka zůstal v tomto čirém stavu nepohnutý jako postava na obraze. Postupně den za dnem dosahoval dokonalého klidu a míru a setrval v čirém Bytí. Překročil cyklus zrození a smrti. Všechny jeho pochybnosti a špatné myšlenky zmizely, všechny nečistoty srdce byly odplaveny. Dosáhl stavu blaženosti a klidu, který je mimo všechny popisy a vůči němuž se jeví bezcenné i potěšení krále nebes. Jeho tělo takto zůstalo šest měsíců a za tu dobu ho pálivé paprsky Slunce úplně vysušily.

Jednoho dne se k tomuto místu vydala bohyně Párvatí se svými družkami. Párvatí byla uctívána samotnými bohy, a když uviděla Uddálakovo tělo vysušené paprsky Slunce, přijala ho jako ozdobu své hlavy.

Ó Rámo, příběh mudrce Uddálaky probudí nejvyšší poznání v srdci každého, kdo bude hledat úkryt v jeho stínu.